

1. Het zevende teken: een climax

Hoogtepunten kennen we allemaal: de momenten in je leven waar je met heel veel dankbaarheid op terugkijkt. Wat zijn voor jou eigenlijk zulke hoogtepunten? Misschien iets heel groots: een prachtige reis, of dat je een diploma haalde. Misschien ook wel gewoon een bepaalde indruk. Ik herinner me wel zulke momenten. Als we aan boord waren – ik kom uit een schippersgezin – en het was zomer en je had vakantie en de zon flonkerde op het water. Echt een hoogtepunt.

En zoals je hoogtepunten kunt hebben in je herinnering, zo kun je ook hoogtepunten hebben op je weg met God. Ik herinner me als de dag van gisteren mijn belijdenis, in de Hoflaankerk op de Oudeijk. Ik was zo intens gelukkig. Maar ook zijn er van die hoogtepunten als een tekst uit de Bijbel me raakt, me heel diep raakt. Herken je dat, dat er van die momenten zijn in je leven met God die je bijblijven? Of heb je dat nog niet zo, ben je misschien nog niet zo lang bezig met geloof en met de Bijbel?

Wat hier wordt beschreven in Johannes 11, de opwekking van Lazarus, is wel echt een ongelooflijk hoogtepunt. Dat blijkt ook wel uit de opbouw van dit bijbelboek, van het Evangelie zoals Johannes dat heeft beschreven.

Want in dit boek beschrijft Johannes, één van de twaalf discipelen, de weg die Jezus gaat naar het kruis en de opstanding. En onderweg naar Zijn kruisdood vertelt Johannes over zeven wonderen die Jezus doet. Natuurlijk heeft Jezus véél meer wonderen gedaan, maar deze zeven kiest Johannes eruit om duidelijk te maken wie Jezus is. Hij noemt ze meestal geen wonderen, maar hij noemt ze 'tekenen', ze be-tekenen iets.

Het eerste teken vindt plaats op de bruiloft in Kana, daar verandert Jezus water in wijn. Vervolgens geneest Jezus, terwijl Hij in Kana is, de zoon van een koninklijke ambtenaar in Kapernaüm, 34 kilometer verderop. Dat is het tweede teken. Het derde teken vindt plaats in Jeruzalem, in Bethesda, een soort ziekenhuis, waar Jezus een man geneest die daar al 38 jaar ziek ligt. In de vierde plaats vertelt Johannes over de wonderbare spijziging: dat Jezus met vijf broden en twee vissen duizenden mensen te eten geeft. Ten vijfde beschrijft Johannes hoe Jezus tijdens een storm over het water van het Meer van Galilea loopt. Het zesde teken is de genezing van een blindgeborene. En daarnet lezen we het zevende teken: de opwekking van Lazarus. In die zeven tekenen, daar zit een climax in. Want wát er op deze aarde soms ook aan wonderen gebeurt, één ding is en blijft een soort ijzeren wet: uiteindelijk zijn we allemaal sterfelijk. De dood is de 'laatste vijand', zegt de Bijbel, de meest harde, ondoordringbare muur waarop we allemaal een keer vastlopen. De dood is de vijand van God, want God is de Bron van eeuwig leven. Veel mensen zeggen, en misschien zeg je het zelf ook weleens: 'De dood hoort bij het leven.' Dat klopt ook wel: de dood hoort bij het leven zoals wij het kennen! Maar in de Bijbel is het anders! Voor God hoort de dood níét bij het leven! Hij schiep ons als mensen om te leven, niet om te sterven. De dood kwam in de wereld toen de zonde in de wereld kwam, en zonde leidt tot de dood. En hier, in Johannes 11, keert Jezus Zich frontaal tegen deze laatste vijand. Hij zet onbeschaamd en zonder aarzeling de aanval in op deze alomtegenwoordige en oppermachtige vijand. *Schijnbaar* oppermachtig. Wie kan aan de dóód ontsnappen...? Het is opmerkelijk hoe dit hoofdstuk begint. Jezus krijgt het bericht dat Zijn goede vriend Lazarus ziek is, ernstig ziek. De boodschap is duidelijk: 'Heer, kom snel!' Maar wat doet Jezus? Hij blijft nog twee dagen op de plaats waar Hij is. En Hij doet dat héél bewust! Waarom? Om het wonder dat Hij zal gaan doen alleen maar groter te maken. Om de spanning alleen nog maar verder op te voeren. Hij zegt in vers 4: 'Deze ziekte is niet tot de dood, maar is



er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt.' Is het niet keihard, tegenover Lazarus, en tegenover de zussen van Lazarus, Martha en Maria, dat Jezus nog zolang wacht? Dat zou je denken! Waarom gaat Hij niet in vliegende vaart naar Bethanië? Hij moet ze toch te hulp schieten? Nee, Jezus helpt hen en ons állemaal als lezers van de Bijbel door Zijn overwinning op de dood alleen nog maar groter te maken! Hij gaat bewust zó te werk, dat als Hij aankomt, dat Lazarus dan al voor de vierde dag in het graf ligt. Martha zegt in vers 39: 'Heer, hij ruikt al!' Er hangt al een lijkucht! Dit teken van Jezus is een blinkende, glanzende, stralende overwinning op de macht van de satan, de zonde, de dood en de hel! Dank U, dank U, dank U, Here Jezus, voor de opwekking van Lazarus!

2. Maria zou bijna dit hoogtepunt missen...

Maar Maria, de zus van Martha... Maria had dit hele teken van Jezus, dit magnifieke hoogtepunt op Zijn reis naar kruis, bijna gemist! Dat hele wonder was bijna totaal aan Maria voorbijgegaan. Zie je dat? Kijk maar in vers 20: 'Zodra Martha dan hoorde dat Jezus kwam, ging zij Hem tegemoet, maar Maria bleef in huis zitten.' Vind je dat niet opmerkelijk? Ze hebben een SOS-bericht naar Jezus gestuurd, en nu, na een aantal dagen, is Jezus er – en wat doet Maria? Terwijl Martha naar Jezus toerent, blijft Maria in huis zitten...

Waarom? Waarom doet Maria dit? Juist Maria die zoveel van Jezus hield... Die zó graag aan Zijn voeten zat en naar Hem luisterde. Martha was een keer enorm boos op haar geworden, want Jezus en Zijn discipelen waren bij hen op bezoek en Maria, die zat maar te luisteren, alleen maar te luisteren naar Jezus, terwijl Martha zich uit de naad rende om voor iedereen eten en drinken klaar te maken. Martha viel uit, nota bene tegen Jezus Zelf! 'Heer, trekt U Zich er niets van aan dat mijn zus mij alles alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze me komt helpen!' Maar Jezus nam het op voor Maria, en Hij zei: 'Martha, Martha, je maakt je druk over van alles en nog wat, maar er is maar één ding nodig. Maria heeft dat begrepen, zij heeft het beste deel gekozen en dat zal niet van haar worden afgenomen' (Lukas 10: 41-42). En diezelfde Maria, die zo hing aan de lippen van Jezus, die blijft nu in huis zitten. Martha niet, zij gaat meteen naar Jezus toe. Maar Maria... waarom doet ze dat? Is ze gewoon verdoofd van verdriet? Hoort ze het niet, dat bericht dat Jezus er is? Gaat het aan haar voorbij? Nee, ik denk het niet. Als je nauwkeurig leest, begrijp je precies wat er aan de hand is. Want Martha en Maria zeggen allebei exact hetzelfde als ze Jezus ontmoeten. Vers 21: 'Martha nu zei tegen Jezus: Here, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn.' En vers 32, als Maria dan uiteindelijk wel bij Jezus komt: 'Zodra dan Maria kwam waar Jezus was, en Hem zag, viel zij aan Zijn voeten en zei tegen Hem: Here, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn.' Ze zeggen allebei precies hetzelfde. Zie je dat? Wat betekent dat? Dat betekent dat ze het ongetwijfeld honderdduizend keer tegen elkaar gezegd hebben: 'Als Jezus hier geweest was, was Lazarus niet gestorven.' En ze hadden Hem nog wel een boodschap gestuurd! Ze zeggen dus allebei precies hetzelfde, maar Martha zegt er nog iets bij, en dat zegt Maria er niet bij. Vers 21 en 22: 'Martha nu zei tegen Jezus: Here, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn, *maar ook nu weet ik dat God U alles wat U van God vraagt, geven zal.*' Martha is aan het worstelen met zichzelf, dat merk je. Ze is teleurgesteld, omdat Jezus er niet was, maar ze kán haar geloof niet opgeven. Ze blijft vertrouwen, ook al weet ze niet eens precies wat ze dan van Jezus kan verwachten. Maar Maria zegt er niets bij. En ze blijft in huis zitten. Maria is verwond. Haar vertrouwen is weg. Zij kan alleen nog maar huilen. Want dat staat er, in vers 32 en 33, dat ze dat zegt: 'Here, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn.' En vervolgens staat er dat Jezus haar zag huilen. Vind je het niet heel begrijpelijk, dat Maria eerst in huis blijft zitten? Een verwonde vrouw, diep verwond. Teleurgesteld, in totale verwarring, over Jezus en over wat ze dan van Jezus kon verwachten, en met één grote waarom-vraag: 'Waarom was u er niet, Heer?' Weet je, ik ben in de loop van de jaren eigenlijk wel veel mensen tegengekomen, die net als Maria niet naar Jezus

toelingen. Mensen die in hun huis bleven zitten. En die daar ook héél begrijpelijke redenen voor hadden. Misschien herken je dat wel. De één zegt: 'Je moest eens weten wat ik voor trauma aan mijn christelijke opvoeding heb overgehouden. Ik moest dit en ik moest dat, en altijd was er de angst voor de hel. Al zou ik het willen, ik kán het niet meer.' Iemand anders zegt: 'Mijn leven is zó vol. Ik heb mijn werk, en ik ben mantelzorger. Al zou ik willen, ik heb er gewoon geen tijd voor, geloof en kerk en Bijbel en bidden.' Weer iemand anders zegt: 'Joh, waar maak je je druk om? Ik ga in het weekend met de caravan weg. Geloof? Ja... dat zegt me gewoon niks.' En weer een ander gaat naar de kerk. Maar verder niet. Er lijkt helemaal niets te vonken, of te branden, of te ontvlammen. Een dood geloof. In ieder geval heeft het daar alles van weg. En nog weer een ander zegt: 'Ik heb het écht geprobeerd. Ik wilde zo graag geloven. Maar het is zeker niet voor mij weggelegd.' Zó kan het dus gaan. En dan zit je, net als Maria, in je huis. En je blijft in huis zitten, zélfs als de Vorst van het leven in aantocht is, zélfs als het allergrootste hoogtepunt in Zijn overwinningstocht voor deur staat! 'Maria bleef in huis zitten.'

3. De Opstanding en het Leven gaat de strijd aan en wint!

Martha niet! Martha gaat naar Jezus toe, en doordat ze naar Jezus toegaat heeft ze een heel bijzonder gesprek met Hem. Martha mag die wonderlijk mooie woorden horen, die Jezus hier uitspreekt, vers 25 en 26: 'Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid.' 'Ik ben de Opstanding.' Dus niet: 'Ik breng de Opstanding.' Of: 'Ik geef de Opstanding.' Nee, 'Ik bén de Opstanding en het Leven.' Waar Jezus komt, daar komt de Opstanding Zélf, daar komt het Leven Zélf. En de dood... móét... wijken! Weet je, ik ben zó blij met Martha! Want Martha legt zich er niet bij neer, dat Maria in huis blijft zitten. Martha hoort die woorden van Jezus: 'Ik ben de Opstanding en het Leven', en zij denkt: Maria móét hier zijn. En blijkbaar heeft Jezus het ook gezegd: 'Martha, waar is Maria?' Want Martha gaat Maria halen, en ze doet dat op een bijzondere manier. Kijk maar mee, in vers 28: 'En na dit gezegd te hebben ging zij weg en riep Maria, haar zuster, *onopgemerkt* en zei: De Meester is er en Hij roept u.' Waarom doet Martha dat 'onopgemerkt'? Nou ja, als ze het huis was binnengekomen, met al die rouwende mensen, en ze had geroepen: 'Kom allemaal naar buiten, Jezus is er!' – dan had Maria niet dat moment met Jezus alleen gehad, dat ze nu wél kreeg. Heel zachtjes tikt Martha haar zus op de schouder. En nu gaat Maria wél. Want Hij roept! Haar Meester, Hij roept, Hij roept háár! Jezus weet van het hoogtepunt dat komt. Hij wil niet dat Maria Zijn overwinning op de dood zal missen. Hij roept Maria uit haar huis: 'Maria, kom! En zie wie Ik ben! Ik ben de Opstanding en het Leven, wie in Mij gelooft zál leven, ook al is hij of zij gestorven.' Nú gaat het gebeuren! Nu treedt Jezus het graf tegemoet! Hij huilt, Zijn hart is gebroken door dit verdriet. De dood is hartverscheurend... Maar tegelijk is er nog iets. Vers 33: 'Jezus werd heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering.' Letterlijk is de betekenis van wat er staat in de grondtekst: 'Jezus werd kwaad. Hij werd woedend!' Op wie? Sommige vertalingen laten Jezus boos worden op de mensen. Maar dat is helemaal niet aan de orde. Nee, Jezus is hier woedend op de dood! Die laatste vijand! Die ondermijnende, gruwelijke, gemene, valse, laaghartige dood. Kijk wat er staat in vers 38 en 39: 'Jezus dan, opnieuw heftig bewogen in Zichzelf, kwam bij het graf. Het was een grot, en er was een steen op gelegd. Jezus zei: Neem de steen weg.' De Opstanding en het Leven, Hij nadert het graf, en de steen moet wég, hij moet wijken! 'Heer!' zegt Martha. 'Het is al de vierde dag, hij ruikt al...' Maar wat zegt de Opstanding, wat zegt het Leven? 'Heb Ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zult zien?' Dat is een magnifieke zin! Leer hem uit je hoofd! 'Heb Ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zult zien?' Als je gelooft, als je vertrouwt op Jezus, dan zúl je de grootheid, de majesteit, de heerlijkheid van God zien! Dan laat Hij je een hoogtepunt betreden en je zult een vergezicht zien dat je nooit had verwacht... Jezus, Hij doet niets zonder Zijn Vader. Hij kijkt omhoog en zegt (vers 41): '“Vader, Ik dank U dat U Mij verhoord hebt. En Ik wist dat U Mij altijd verhoort, maar ter

wille van de menigte die om Mij heen staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij geloven dat U Mij gezonden hebt." En toen Hij dit gezegd had, riep Hij met een luide stem: Lazarus, kom naar buiten!' Als Jezus dát gezegd heeft, kun je een speld horen vallen... En ineens: gestommel. Geluid in het graf... 'En de gestorvene kwam naar buiten, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn gezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zei tegen hen: Maak hem los en laat hem weggaan.'

4. Kom naar buiten: hoogtepunten zijn er op reis!

Stel nou eens... dat Maria in huis was blijven zitten en dit gemist had. Daar moet je toch niet aan denken? Het thema vandaag is: 'Hoogtepunten op reis'. Voor hoogtepunten in je geloof moet je op reis! Je moet je huis uit, naar Jezus toe, met Jezus mee! Figuurlijk, of letterlijk! Gisteren heb ik Wouter gebeld: 'Wouter, mag ik je verhaal vertellen?' 'Natuurlijk', zei Wouter, 'vertel het maar!' Wouter leefde mee in Capelle aan den IJssel, waar ik eerder predikant was. Eén van de jongeren, en gék op mooie auto's. Hij werkte als autoverkoper bij de Volkswagen-dealer. En hij kon goed pianospelen, dat kan hij nog steeds. Dus hij werd gevraagd om een keer te spelen bij een jongerendag in Schoonhoven. Zijn moeder zag daar een foldertje liggen over Dabar, evangelisatiewerk op campings. 'Joh, Wouter, is dat niks voor jou?' Wouter dacht: 'Natuurlijk niet, zo christelijk ben ik niet.' Maar om een lang verhaal kort te maken: hij ging toch naar een informatiebijeenkomst. Hij voelde zich er niet thuis, maar hij ging toch Dabar doen. En hij kwam terug en zei: 'René, in die twee weken Dabar heb ik meer van God gezien dan in mijn hele leven daarvoor. Ik heb gemerkt hoe God gesprekken gaf, gebeden verhoorde, zo bijzonder...' Zes jaar lang deed Wouter Dabar. En daar bleef het niet bij. Hij en een vriend van hem dachten: 'Zou er niet meer mogelijk zijn?' Ze gingen googelen op 'zendingswerk' en kwamen uit bij OM, Operatie Mobilisatie. Na lang wikken en wegen haken ze de knoop door: ze zouden een periode lang met OM meegaan. De volgende dag was het zondag en zaten ze in de kerk. En wat werd er gebeden? 'Heer, laat uit deze gemeente jongeren opstaan en zendingswerk gaan doen.' Na het gebed keken ze elkaar aan: 'Heb jij hem wat verteld?' Maar dat hadden ze geen van beiden. Dat was de Heilige Geest, die ervoor zorgde dat ik, zonder iets te weten, precies op die zondag bad dat er jongeren zouden opstaan om zendingswerk te gaan doen. Ze hebben het gedaan, een half jaar in Zuid-Afrika, en later is Wouter nog twee jaar geweest. Hoogtepunten! Hoogtepunten met Jezus! Maar hoe kom je op een hoogtepunt? Door niet in je huis te blijven zitten, maar met Jezus op reis te gaan! Figuurlijk of letterlijk! Zomaar een paar voorbeelden. Naar de kerk gaan! Gewoon... hoe simpel kan het zijn! Zoals je er nu bij bent, blijf komen om het Woord van God te horen. Kom uit je huis, en wees erbij, of kijk mee als je niet hier kunt zijn. Nodig iemand uit om mee te komen! Bid en verslap niet. En bid met anderen. Misschien heb je een partner en heb je nog nooit samen gebeden. Doe het, probeer het. Bid met vrienden als je een mooi gesprek hebt gehad. En ook als de ander niet gelooft, en je hebt een goede ontmoeting gehad, kun je dat best zeggen: 'Vind je het goed dat ik een gebed voor je uitspreek?' Je moest eens weten hoeveel mensen daardoor enorm geraakt worden. Als jongere: ga naar een weekend van de HGJB of van Youth for Christ, of naar een christelijk zomerkamp. Als je gaat studeren, word lid van een christelijke studentenvereniging. En ja, ook hier in Rotterdam is Dabar! Komende zomer in De Bron! Ben je 18 tot 26 jaar, doe mee! Wie je ook bent, zet een stap! Meld je aan om iets te gaan doen in de kerk. Of ga mee met een reis van Open Doors om vervolgde christenen te bemoedigen. Of trek erop uit om iets te gaan doen voor je buurt en zo de liefde van God heel praktisch te laten zien. Blijf bij alles dit voor ogen houden: waar Jezus is, daar werkt God, daar gebeuren bijzondere dingen. Daar zijn hoogtepunten. Maar je moet wél je huis uit, uit je comfort zone, op reis, achter Jezus aan. Volg Hem! En misschien heb je dat allang gedaan. Blijf dan bij Hem, heel dicht bij Hem. Dank U, Here Jezus, dank U wel! Want U plaatst ons hoog op een rots, U geeft een vergezicht, een magnifiek vergezicht... onovertroffen... Amen.